

Sygnatura akt VI Ka 874/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 grudnia 2019** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Małgorzata Peteja-Żak

Sędziowie Piotr Mika (spr.)

Grażyna Tokarczyk

Protokolant Dominika Koza

przy udziale Marka Dutkowskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej w G.

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2019 r.

sprawy **G. S. (poprzednio M.)** ur. (...) w R.

syna J. i S.

oskarżonego z art. 291 § 1 kk przy zast. art. 12 kk, art. 258 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 stycznia 2019 r. sygnatura akt IX K 1311/10

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 874/19		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1			

1CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	Sąd Rejonowy w Gliwicach, wyrok z dnia 21 stycznia 2019 r. sygn. IX K 1311/10		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
	# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
	# oskarżyciel posiłkowy		
	# oskarżyciel prywatny		
	# obrońca		
	# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie		

	wyroku łącznego			
	# inny			
	0.11.3. Granice zaskarżenia			
	0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
	# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	# w części	#	co do winy	
	#	co do kary		
	#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
	0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
	Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
	#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

		w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
	#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
	#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
	#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ		

		na treść tego orzeczenia			
	#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
	#	art. 439 k.p.k.			
	#	brak zarzutów			
	0.11.4. Wnioski				
	#	uchylenie	#	zmiana	
	1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
	0.12.1. Ustalenie faktów				
	0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				

	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.1.1.					
	0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
	Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	2.1.2.1.					
	0.12.2. Ocena dowodów					
	0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
	Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
	0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za					

	niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
	Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
	Lp.	Zarzut			
	3.1.	Naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku polegające na umorzeniu postępowania karnego z uwagi na niedopuszczalność jego dalszego prowadzenia po tym, jak zbieg negatywnych przesłanek procesowych określonych w art. 17 par 1 pkt 1 i 2 k.p.k. został stwierdzony	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

		<p>dopiero po przeprowadzeniu dowodów i wyjaśnieniu wszystkich okoliczności faktycznych, co oznacza, iż sąd dokonał oceny podstaw odpowiedzialności oskarżonego, co winno skutkować wydaniem wyroku uniewinniającego, a nie umarzającego postępowanie z powodu przedawnienia.</p>		
	<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
	<p>Wbrew stanowisku skarżącego w sprawie nie zachodziła konkurencja negatywnych przesłanek procesowych. Zgodnie z ustaleniami sądu I instancji oskarżony dopuścił się czynów</p>			

	<p>opisanych w punktach 10 i 11 zaskarżonego wyroku. W takiej sytuacji wobec stwierdzenia upływu terminu przedawnienia karalności ustalonych przez sąd przestępstw oskarżonego prawidłową przesłanką negatywną procesu karnego skutkującą umorzeniem postępowania była przesłanka wskazana w art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.</p>		
	<p>Wniosek</p>		
	<p>o zmianę zaskarżonego wyroku w punktach 10 i 11 i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
	<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny,</p>		

	częściowo zasadny albo niezasadny.				
	Brak podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku wobec stwierdzenia prawidłowej postawy umorzenia postępowania z u wagi na wpływ terminu przedawnienia karalności popelnionych przez oskarżonego przestępstw				
	3.2.	Wynikający konkludentnie z uzasadnienia apelacji zarzut naruszenia art. 7 kpk i art. 410 kpk skutkujący błędymi ustaleniami faktycznym polegający na przekroczeniu zasad swobodnej oceny dowodów i nieuwzględnieniu:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
		1. treści wyjaśnień oskarżonego A. N.			

złożonych w postępowaniu sądowym, w których oskarżony ten potwierdzając znajomość z A. Z. (1), który przyjeżdżał z G. S., sprostował, że blok silnika samochodu marki U. brał od Z. i nie znał nazwiska G., jak też wskazał, że S. nigdy nie pomagał mu sprzedawać samochodów ani ich ukrywać, jak też nie wydał mu żadnych poleceń;

2. treści wyjaśnień oskarżonego A. Z. (1), w których oskarżony ten przyznając się do zarzucanych mu czynów złożył wyjaśnienia szczegółowo opisujące jego przestępczą działalność, potwierdził jedynie znajomość z G. S., twierdząc, że nigdy nie był

świadkiem
przekazywania
przez S. N.
bloku silnika
jakiegokolwiek
samochodu,
że nic nie wie
o ukrywaniu
bloku silnika,
czy pomocy S.
w ukrywaniu
go, a nadto, że
nie działał w
zorganizowanej
grupie
przestępczej
razem z S.,
z którym
spotykał się
jedynie
okazjonalnie;

3. treści
wyjaśnień
oskarżonego
M. U.
dotyczących
G. S., w
których
oskarżony ten
przyznał się,
że zna
wszystkich
oprócz
oskarżonego
S.;

4. treści
wyjaśnień
oskarżonego
A. M., w
których
oskarżony ten
podał, że zna
G. S. jedynie
z widzenia
przez Z., nie
pomagał S.
w ukrywaniu
jakichkolwiek

samochodów
ani w ich
zbywaniu, S.
też nie
pomagał w
ukrywaniu
czy zbyciu
czerwonego
F. (...) ani
innych rzeczy,

5. sylwetki
pracującego i
studiującego
oskarżonego
G. S., który
nie przystaje
nie tylko
do sprawy,
ale przed
wszystkim do
pozostałych
współoskarżonych,

6. wyjaśnień
oskarżonego
G. S., który
nie przyznał
się do
zarzuconych
mu czynów,
oświadczając,
że nie ma nic
wspólnego z
działalnością
przestępczą i
handlem
samochodami;

7.
nieustalenia
konkretnych
dat czynów
oskarżonego,
danych
pojazdów i ich
rzeczywistej
wartości oraz
osób
pokrzywdzonych;

		<p>8. faktu, że A. M. po złożeniu wyjaśnień obciążających oskarżonego został zwolniony z aresztu,</p> <p>9. faktu, że współoskarżeni obciążającego oskarżonego G. S. wyjaśnienia złożyli z chęci poprawy swojej sytuacji procesowej, a wyjaśniając na rozprawie w warunkach pełnej swobody wyjaśnienia te zmienili,</p> <p>10. braku inicjatywy oskarżyciela publicznego w toku przeprowadzanych czynności sądowych</p>			
	<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
	<p>Nie kolidowało z</p>				

zasadami rozumowania ani doświadczenia życiowego obdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym przez A. N., A. Z. (1) oraz A. M.. W wyjaśnieniach tych współoskarżeni logicznie i precyzyjnie opisali działania oskarżonego, świadczące o udziale w zorganizowanej grupie przestępczej I mającej na celu kradzież samochodów marki F., przerabiania numerów i oznaczeń identyfikacyjnych, sprzedaż uzyskanych w ten sposób części samochodowych oraz dokonywanie przeróbek numerów identyfikacyjnych nadwozia i silnika celem legalizacji nowo

powstałych samochodów..

Ad. I Z wyjaśnień A. N. wynikało, że oskarżony wspólnie z A. Z. (1) przekazał mu samochód marki F. (...) koloru czerwonego o poj. silnika 900 cm³ i samochód osobowy marki F. (...) – koloru czarnego. (wyjaśnienia - karty 66, 121-123, 127, 149, Tom I.) Wyjaśnienia te A. N. podtrzymał także w toku konfrontacji z oskarżonym G. S. (karty 1690-1691 tom IX) Wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym A. N. podtrzymał w toku rozprawy w dniu 13 stycznia 2014 roku (karty 3368, tom XXXIII) W istocie oskarżony N. sprostował w

toku
rozprawy, że
od G. S. nie
przyjmował,
żadnego
bloku silnika,
lecz przecieź
to zachowanie
nie zostało
przez sąd
I instancji
przypisane
oskarżonemu
S., zaś
niekonsekwencja
A. N. w
tej materii
jest w pełni
wytlumaczalna
znaczną
liczbą
samochodów
oraz części
samochodowych,
które były
przedmiotem
jego
przestępczej
działalności.
Niczego do
oceny
wiarygodności
wyjaśnień A.
N. nie wnosi
argument, że
wcześniej nie
znał on
nazwiska G.
S., jak też fakt,
że G. S. nie
wydawał mu
poleceń, ani
nie pomagał
mu w
sprzedaży czy
też ukryciu
samochodów.
G. S. nie
przypisano
przecieź

kierowniczej
roli w
działalności
grupy
przestępczej,
a to że
oskarżony G.
S. nie
pomagał A. N.
w sprzedaży
bądź ukryciu
samochodów
nie świadczy
także o tym,
aby
zachowanie
oskarżonego
związane z
dostarczeniem
skradzionych
pojazdów nie
mogło zostać
ocenione jako
pomoc do
zbycia lub
ukrycia rzeczy
pochodzących
z kradzieży.

Ad. II
Faktem jest,
że A. Z. (2)
początkowo w
swoich
wyjaśnieniach
ukrywał
udział
oskarżonego
G. S. w
przestępstwach
(wyjaśnienia
karty 82-83,
tom I,
224-225,
208-210,
259-260 tom.
II.
Ostatecznie
jednak
począwszy od

wyjaśnień
złożonych w
dniu 18 maja
2001 roku
(karty
262-264, tom
II)
konsekwentnie
potwierdzał
stawiane
oskarżonemu
G. S. zarzuty.
A. Z. (2)
wyjaśniając
na rozprawie
(karty 2438,
2520-2522,
2800,
2644-2645)
potrzymał
obciążające G.
S.
wyjaśnienia z
postępowania
przygotowawczego.
I w tym
przypadku
zaprzeczona
przez A. Z.
(2) kwestia
udziału G. S.
w pomocy do
zbycia, czy
też ukryciu
bloku silnika
samochodowego
nie ma
znaczenia dla
oceny
wiarygodności
A. Z. (2),
skoro
wcześniej
okoliczności
tej nie
wskazywał on
w
postępowaniu
przygotowawczym,
a ostatecznie

G. S. nie przypisano pomocy w zbyciu czy też ukryci bloku silnika samochodowego. Także kwestia częstotliwości spotkań pomiędzy A. Z. (2) a G. S. nie ma istotnego znaczenia dla możliwości oceny ich wzajemnych powiązań jako działań podejmowanych w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

Ad. III.

Fakt braku znajomości pomiędzy M. U. a G. S. i to w sytuacji, gdy pozostali oskarżeni nie wskazywali w żaden wyraźny i stanowczy sposób na wzajemną znajomość tych osób, nie ma znaczenia dla oceny wiarygodności relacji wskazujących na udział oskarżonego G. S. w

zarzuconych
mu
przestępstwach,
jak też nie
stanowi
przeszkody
dla
przypisania
oskarżonemu
udziału w
zorganizowanej
grupie
przestępczej,
w skład której
wchodził
także M. U..
Działalność
zorganizowanej
grupy
przestępczej
nie musi
wcale wiązać
się ze
wzajemną
znajomością
wszystkich jej
członków.

Ad. IV. Z
wyjaśnień A.
M. złożonych
w
postępowaniu
przygotowawczym,
w tym z
protokołu
konfrontacji
pomiędzy
nim a G. S.
z 21 mar
2001 roku
wynikało ,
że oskarżony
przekazał mu
samochody
osobowe
marki F. (...)
koloru
czerwonego ,
F. (...) –

koloru
niebiesko –
zielony
metalik
pięciodrzwiowy
o mocy silnika
55KM oraz
F. (...) koloru
zielonego
(karty
1120-1122,
tom VI,
1373-1375,
1386-1387
tom VII,
1429-1431,
1436-1437,
1458-1459,
1471 tom VIII,
1781-1783,
tom IX)
Wyjaśnienia z
postępowania
przygotowawczego,
obciążające G.
S. zostały
przez A. M.
podtrzymane
na rozprawie
w dniu 17
października
2002 roku
(karta 3583,
tom XVIII) i 6
kwietnia 2011
roku (karty
2593-2594,
tom XXIX)
Depozycje A.
M. z rozprawy
jakoby nie
pomagał G.
S. w ukryciu
samochodów
samochodów
są
jednoznacznie
sprzeczne z
treścią jego
wyjaśnień z

postępowania
przygotowawczego
i tłumaczyć
należy je
jedynie jako
efekt braku
zrozumienia
roli jaką A.
M. pełnił w
przestępczym
procederze, w
szczególności
faktu, że
przyjęcie
przez niego
od G. S.
kradzionych
samochodów
w istocie
stanowiło
pomoc do
ich ukrycia
i dalszego
zbycia.

Ad. V Fakt,
że w okresie
ustalonej
przez sąd
I instancji
przestępczej
działalności
G. S. był
on osobą
pracującą
zarobkową
jak też
studiował
prawo, w
żadnym razie
nie stanowi
okoliczności
mogącej
zaprzeczyć
obciążającym
oskarżonego
depozycjom 3
współoskarżonych.
Zasady
doświadczenia

życiowego
uczają, że chęć
zysku
sprawia, że
także osoby
posiadające
stałą pracę
zarobkową i
legalne
dochody,
podejmują się
przestępczych
działań w celu
polepszenia
swojej
sytuacji
materialnej
zgodnie z
wysokimi
aspiracjami w
tej materii.
Sam fakt
studiowania
prawa nie
impregnuje
przed pokusą
przestępczego
polepszenia
swojej
sytuacji
materialnej.

Ad. VI.
Okoliczność,
że oskarżony
G. S. w
swoich
wyjaśnieniach
nie
przyznawał
się do
zarzuconych
mu
przestępstw
również nie
pozwala na
odrzućenie
jako
niewiarygodnych
wyjaśnień

osób
współoskarżonych.
Logiczne i
zgodne z
zasadami
doświadczenia
życiowego
zaprzeczenie
wyjaśnień
oskarżonego
S. odnaleźć
należy w
omówionych
wyżej
wyjaśnieniach
A. N., A. Z.
(2) i A. M..
Wypada przy
tym wskazać
także na fakt
rozpoznania
wizerunku G.
S. przez M.
C., która
potwierdziła,
że widziała go
w obecności
A. Z. (2) i A.
N. i kojarzyła
go jako osobę
posiadającą
prawnicze
wykształcenie
(protokół
okazania
wizerunku -
karta 1692,
tom IX)
Tym samym
wyjaśnienia
oskarżonego
G. S. znajdują
zaprzeczenie
w 4
niezależnych
od siebie
dowodach,
których
wiarygodność
nie może

rodzić
istotnych
zastrzeżeń.

Ad. VII

Nie stoi na przeszkodzie przypisaniu oskarżonemu sprawstwa zarzuconych czynów niemożność ustalenia dokładnych dziennych dat jego zachowań, precyzyjnych danych pojazdów ani osób pokrzywdzonych tj. właścicieli skradzionych samochodów przekazywanych przez oskarżonego w celu ukrycia lub zbycia, jak też niemożność ustalenia dokładnej wartości tych pojazdów.

Ad. VIII.

Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżony A. M. nie został zwolniony z aresztu po tym jak złożył wyjaśnienia obciążające G. S.. Pierwsze

wyjaśnienia
obciążające
oskarżonego
złożył on
w dniu 16
listopada
2000 roku,
zaś
zwolnienie A.
M. z aresztu
śledczego
miał miejsce
dopiero w
dniu 28
sierpnia 2000
roku.

Ad. IX
Okoliczność,
że złożeniu
obciążających
oskarżonego
G. S.
wyjaśnień
przez
pozostałych
współoskarżonych
może
towarzyszyć
motywacja
związana z
polepszeniem
sytuacji
procesowej,
sama w sobie
nie może
przekreślać
wiarygodności
wyjaśnień
współoskarżonych,
tym bardziej
że postawę
taką przyjął
nie jeden,
lecz trójka
współoskarżonych.
Mimo
korygowania
przez
współoskarżonych

	<p>wyjaśnień w toku rozprawy, żaden z nich nie wskazał na rozprawie, aby treści obciążające oskarżonego G. S. w postępowaniu przygotowawczym były niezgodne z prawdą.</p> <p>Ad. X Brak inicjatywy dowodowej z strony oskarżyciela publicznego w toku postępowania sądowego nie mógł mieć żadnego wpływu na ocenę wiarygodności omówionych wyżej dowodów obciążających oskarżonego G. S..</p>		
	Wniosek		
	Brak wniosku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	Zwięźle o powodach uznania		

	wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
	1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
	4.1.		
	Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
	1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
	0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
	0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
	Umorzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu G. S. o czyny z art. 291 § 1 k.k. w zw, z art. 12 § 1 k.k.		

	<i>oraz z art. 258 § 1 k.k.</i>		
	<i>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</i>		
	<i>Zarzuty naruszenie prawa procesowego sformułowane w apelacji obrońcy okazały się bezzasadne a równocześnie ujawniono uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu niezależnie od kierunku i granic wywiedzonego środka odwoławczego.</i>		
	0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	

	Zwięzłe o powodach zmiany			
	0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
	0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
	5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
	Zwięzłe o powodach uchylenia			
	5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwięzłe o powodach uchylenia			
	5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
	Zwięzłe o powodach uchylenia i			

	umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
	5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
	Zwięźle o powodach uchylecia			
	0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
	0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	1 Koszty Procesu			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	2.	Zasady słuszności, którymi kierował się		

		sąd odwoławczy wskazywały na konieczność zwolnienia oskarżonego od poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w sprawie, która po kilkunastoletnim postępowaniu zakończyła się umorzeniem postępowania przeciwko oskarżonemu	
	1 PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego G. S.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	umorzenie postępowania przeciwko oskarżonemu G. S. o czyny z art. 291 par 1 i art. 258 par 1 kk z punktów 10 i 11 zaskarżonego wyroku	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana